

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 103.909 van 22 februari 2002

A. 75.525/VIII-363

In zake: **de vereniging zonder winstoogmerk
"Actie en Vrijheid",**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan 149/21
1060 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

Tussenkomen partij:

**de Algemene Centrale van het Militair Perso-
neel,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Carine FLAMEND, advocaat,
Vilvoordsesteenweg 101
1860 Meise.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 1 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij
de vereniging zonder winstoogmerk "Actie en Vrijheid" de nietigverklaring vordert
van:

- "1) de beslissing van 24 juni 1997 waarbij de Controlecommissie inzake de
representativiteit van de syndicale organisaties van het militair personeel van de
land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst beslist dat de
Algemene Centrale van het Militair Personeel, afgekort als ACMP, het grootste
aantal bijdrageplichtige leden telt en representatief is in de zin van artikel 5, 2°,
van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid
en de vakbonden van het militair personeel;

- 2) de beslissing van 24 juni 1997 waarbij dezelfde Controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst beslist dat de verzoekende vereniging niet het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en niet representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel";

Gelet op arrest nr. 70.501 van 23 december 1997, waarbij het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de Algemene Centrale van het Militair Personeel, wordt ingewilligd en waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 januari 2002;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. JASPAR, loco Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van luitenant DE SAEDELEER, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. FLAMEND, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende vereniging, die bij koninklijk besluit van 14 september 1993 erkend is als vakorganisatie van het militair personeel van de land-, de lucht-, en de zeemacht en van de medische dienst, niet aangesloten is bij een vakorganisatie die in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd is; dat ze op 1 april 1995 een aanvraag heeft ingediend om te worden erkend als representatief in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst; dat de Controlecommissie inzake de representativiteit van de professionele syndicale organisaties van de militairen op 26 juni 1995 besloten heeft dat een andere organisatie, in casu de Algemene Centrale van het Militair Personeel, afgekort als ACMP, het grootste aantal bijdrageplichtige leden telde en representatief was in de zin van het voormelde artikel 5, 2°, dat de Commissie dezelfde dag besloten heeft dat de verzoekende vereniging niet het grootste aantal bijdrageplichtige leden telde en niet representatief was; dat de verzoekende partij op 31 januari 1997 gevraagd heeft over te gaan tot een nieuwe telling; dat deze telling verricht is op 10 juni 1997 en dat de Controlecommissie op 24 juni 1997 beslissingen heeft genomen die tot dezelfde conclusies als de vorige hebben geleid; dat de laatstgenoemde beslissingen de bestreden handelingen vormen;

Overwegende dat de verwerende partij het belang van de verzoekende partij betwist; dat ze in de eerste plaats opmerkt dat de verzoekende partij de beslissing van de Controlecommissie betreffende het NSM waarbij wordt vastgesteld dat deze organisatie 769 bijdrageplichtige leden telt niet heeft bestreden; dat ze onderstreept dat deze beslissing definitief geworden is en dat in geval van nietigverklaring van de bestreden handelingen, de verzoekende vereniging, met haar 151 bijdrageplichtige leden, niet als representatief zou kunnen worden beschouwd; dat ze vervolgens aanvoert dat een eventuele nietigverklaring de vorige situatie waarin de ACMP reeds het grootste aantal bijdrageplichtige leden telde zou doen herleven; dat de verwerende partij ten slotte betoogt "dat de vereniging die collectieve belangen wenst te verdedigen, representatief dient te zijn voor de groep die ze wenst te vertegenwoordigen", maar dat ze slechts 151 leden telt; dat ze zich afvraagt of deze VZW, die "zelfs niet drie duizendsten vertegenwoordigt van de bevolking waarvan ze de vertegenwoordiging claimt" "wel bewijst over een voldoende penetratiegraad te beschikken";

Overwegende dat de verzoekende vereniging de manier waarop de telling verricht is en de representativiteitscriteria betwist; dat de excepties grotendeels verband houden met de grond; dat bovendien bij arrest nr. 103.908 van heden de

beslissing van de Controlemcommissie betreffende de verificatie van de representativiteitsvoorwaarden voor het NSM vernietigd is;

Overwegende dat de verwerende partij "zich verlaat op het oordeel van de Raad van State over de vraag of de verzoekende partij wel degelijk de statutaire regels heeft gevolgd wat betreft de beslissing om in rechte op te treden en de aanstelling van een advocaat";

Overwegende dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift een kopie heeft gevoegd van haar statuten die bekendgemaakt zijn in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 22 april 1993, het bewijs van de neerlegging van haar ledenlijst ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Doornik en een kopie van de notulen van de vergadering van haar raad van bestuur van 18 juli 1997 waarbij besloten is bij de Raad van State beroep in te stellen en waarbij te dien einde een advocaat aangesteld wordt; dat hieruit volgt dat het beroep regelmatig ingesteld is;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent "aan schending van artikel 159 van de Grondwet, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, aan schending van de substantiële vormvereisten, en aan machtsoverschrijding en machtsafwending"; dat ze in hoofdzaak betoogt dat doordat de wet van 11 juli 1978 sinds 4 maart 1995 in werking gesteld is krachtens het koninklijk besluit van 2 februari 1995, de bepalingen van het koninklijk besluit van 25 april 1996 waarop de bestreden handelingen gegrond zijn, voor overleg hadden moeten worden voorgelegd aan de vakbonden, zodat het niet vervullen van deze formaliteit de wettigheid ervan aantast en deze onwettigheid een weerslag heeft op de bestreden handelingen;

Overwegende dat de verwerende partij het belang bij het middel betwist waarbij ze aanvoert dat het bestreden besluit voorgelegd is aan de commissie van advies van het militair personeel dat dezelfde samenstelling had als het onderhandelingscomité, zodat in feite het ontwerp dat het koninklijk besluit van 25 april 1996 zou worden wel degelijk aan de vakorganisaties voorgelegd is;

Overwegende, ten gronde, dat de verwerende partij betoogt dat de artikelen 2 tot 4 van de wet van 11 juli 1978 eerst bij het koninklijk besluit van 25 april 1996 tot uitvoering van deze wet in werking gesteld zijn; dat ze daaruit concludeert dat het ontwerp in de geldende wettelijke toestand zonder onderhandelingsregeling, niet rechtens besproken kon worden in het

onderhandelingscomité, waarvan het reglement van orde nog niet was vastgesteld; dat ze het volgende opmerkt : "hoe kon overigens een regeling besproken worden volgens de nieuwe regels, terwijl die regeling die nieuwe regels juist vaststelt"; dat ze aanvoert dat "aangezien de werkwijze die inderdaad in de praktijk is gevolgd, geoorloofd was en de gelaakte regeling naar behoren besproken is met de vakorganisaties, de verzoekende partijen zich mengen in de keuze van de procedure die gevolgd moet worden om de vakbondswet in werking te stellen, wat een opportuniteitskwestie is"; dat ze een uitvoerig betoog houdt over het in werking stellen van de wet van 11 juli 1978 om aan te tonen dat de verzoekende partij zich vergist wat dit punt betreft; dat ze besluit dat de bewering van de verzoekende vereniging volgens welke de Koning zou hebben gehandeld zonder de nadere regels na te leven die voorgeschreven zijn bij de wet van 11 juli 1978, feitelijke en wettelijke grondslag mist;

Overwegende dat de commissie van advies voor het militair personeel opgericht is bij koninklijk besluit van 20 oktober 1994; dat bij arrest nr. 77.263 van 27 november 1998 dat koninklijk besluit ongrondwettig bevonden is; dat de omstandigheid dat de commissie die bij dit besluit opgericht is heeft meegewerkt aan het opstellen van het koninklijk besluit van 25 april 1996 bijgevolg geen gegeven is dat van die aard is dat het belang van de verzoekende partij bij het onderhavige beroep geschaad zou zijn;

Overwegende, ten gronde, dat bij arrest nr. 91.392 van 6 december 2000 de onwettigheid is vastgesteld van de titels I en II van het koninklijk besluit van 25 april 1996 waarop de bestreden handelingen gegrond zijn; dat de bestreden handelingen diensgevolge onwettig zijn; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen te onderzoeken die, gesteld dat ze gegrond zijn, tot geen ruimere nietigverklaring zouden kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden:

- 1) de beslissing van 24 juni 1997 waarbij de Controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst beslist dat de Algemene Centrale van het Militair Personeel, afgekort als ACMP, het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel;
- 2) de beslissing van 24 juni 1997 waarbij dezelfde Controlecommissie inzake de representativiteit van de syndicale organisaties van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst beslist dat de verzoekende vereniging niet het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en niet representatief is in de zin van artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 297,47 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig februari tweeduizend twee door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.